

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL IAȘI
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA Nr. 61/2019

Ședința publică din data de 31 mai 2019

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: M C

Grefier: A C

Pe rol se află soluționarea cauzei în materia *contencios administrativ și fiscal* privind pe reclamant H D și pe pârât MINISTRUL JUSTIȚIEI, având ca obiect suspendare executare act administrativ.

Dezbaterile în prezenta cauză s-au desfășurat în data de 29.05.2019, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea zi și când, constatând că cererea de strămutare și cea de suspendare a judecării nu au fost soluționate, nefiind stabilite termene de judecată, precum și având nevoie de timp pentru deliberare, Curtea a amânat pronunțarea pentru astăzi, 31.05.2019, dând soluția de față;

CURTEA

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe cu nr. 272/45/2019 la data de 13.05.2019, reclamantul H D-C a solicitat în conformitate cu prevederile articolului 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, în contradictoriu cu pârâtul Ministrul Justiției, suspendarea deciziei de reluare a procedurii de selecție a candidaților ce urmează a fi desemnați în numele României pentru funcția de procuror european, așa cum a fost adusă la cunoștința publică prin anunțul publicat pe site-ul Ministerului Justiției la data de 23.04.2019.

În motivarea cererii a arătat că prin Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului a fost instituit Parchetul European și s-au stabilit normele privind funcționarea acestuia. Regulamentul EPPO a intrat în vigoare la 20 noiembrie 2017 și prevede că Parchetul European trebuie să devină operațional începând cu 20 noiembrie 2020, ca organ indivizibil al Uniunii Europene, prevăzut a funcționa ca un parchet unic cu o structură descentralizată, având la nivelul central o structură (Colegiul EPPO) alcătuită din procurorul-șef european și din câte un procuror european pentru fiecare stat membru.

A mai susținut reclamantul că România participă la această formă de cooperare consolidată în conformitate cu art. 86 alin. 1 al treilea paragraf din TFUE, iar participarea sa presupune, printre altele, numirea unui procuror european care să facă parte din Colegiul EPPO. În vederea numirii procurorilor europeni, conform articolului 16 din Regulamentul EPPO, fiecare stat membru trebuie să desemneze trei candidați pentru funcția de procuror european din rândul candidaților care îndeplinesc următoarele condiții:

- sunt membri activi în cadrul parchetelor sau al magistraturii statului,
- oferă toate garanțiile de independență și

- dețin calificările necesare pentru numirea în cele mai înalte funcții de la nivelul parchetelor și al magistraturilor din statele lor membre respective și dispun de experiența practică relevantă în ceea ce privește sistemele juridice naționale, investigațiile financiare și cooperarea judiciară internațională în materie penală.

A mai arătat în motivare că pentru punerea în aplicare a Regulamentului EPPO, și în special pentru desemnarea candidaților pentru postul de procuror european în numele României, la data de 19.02.2019, Guvernul României a adoptat OUG nr. 8 /2019 privind unele măsuri pentru aplicarea Regulamentului EPPO, Guvernul României propunându-și să prezinte, până în luna martie 2019, cei trei candidați pentru postul de procuror european în numele României, astfel încât numirea efectivă a procurorilor europeni în cadrul EPPO să poată fi efectuată în a doua jumătate a anului 2019.

A mai menționat reclamantul că în data de 22.02.2019, Ministerul Justiției a lansat procedura națională de selecție a candidaților ce urmau a fi desemnați în numele României pentru funcția de procuror european, potrivit anunțului publicat pe pagina de internet a instituției, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 4 din O.U.G. nr. 8/2019, iar în baza acestui anunț, a depus dosarul de candidatură, conținând inclusiv înscrierile care atestau îndeplinirea condițiilor de vechime, de grad profesional și de experiență practică prevăzute în regulament și în O.U.G. nr. 8/2019 pentru funcția de procuror european, cu respectarea termenului legal.

Potrivit anunțului publicat la data de 15.03.2019 pe pagina de internet a Ministerului Justiției, în urma verificării dosarelor de candidatură, toți cei cinci candidați pentru funcția de procuror european, printre care și el, au fost selectați pentru susținerea interviului în fața comisiei de selecție prezidată de ministrul justiției, atestând faptul că îndeplinesc condițiile pentru a fi numiți în funcția de procuror european.

A mai precizat că la data de 04.04.2019 toți candidații au fost intervievați de comisia de selecție prezidată de ministrul justiției, înregistrarea audio — video a acestor interviuri fiind disponibilă pe pagina de internet a Ministerului Justiției, iar la data de 10.04.2019 a fost publicat pe pagina de internet a Ministerului Justiției rezultatul procedurii de selecție a candidaților în numele României pentru funcția de procuror european. Potrivit anunțului prin care acest rezultat a fost adus la cunoștință publică, „în urma interviului din data de 4 aprilie 2019, Comisia de selecție prezidată de ministrul justiției nu a selectat niciun candidat în numele României pentru funcția de procuror european” și „ca urmare, procedura de selecție a candidaților în numele României pentru funcția de procuror european se va relua potrivit calendarului ce va fi comunicat ulterior”.

Reclamantul a mai arătat că la data de 23.04.2019 a fost publicat pe pagina de internet a Ministerului Justiției anunțul privind reluarea procedurii de selecție a candidaților desemnați în numele României pentru funcția de procuror european. Potrivit calendarului după care se va desfășura procedura reluată de selecție, menționat în cuprinsul acestui anunț, termenul limită de depunere a candidaturilor este 15.05.2019, iar perioada programată pentru desfășurarea interviului este 20 - 22.05.2019.

Consideră că decizia de reluare a procedurii de selecție este vădit nelegală și îi cauzează un prejudiciu iminent care nu poate fi înlăturat decât prin suspendarea sa cel puțin până la soluționarea litigiului la rezultatul procedurii naționale de selecție anunțat la data de 10.04.2019.

A mai arătat că nelegalitatea deciziei de reluare a procedurii decurge din nelegalitatea rezultatului procedurii naționale de selecție anunțat la data de 10.04.2019, întrucât rezultatul procedurii naționale de selecție a candidaților în numele României pentru funcția de procuror european, materializează refuzul nejustificat al comisiei de selecție de a-și exercita atribuțiile legale decurgând din O.U.G. nr. 8/2019 referitoare la selectarea a trei candidați dintre cei declarați admiși în procedura națională de selecție și, respectiv, al ministrului justiției de a-și

îndeplini obligația decurgând din O.U.G. nr. 8/2019 și din Regulamentul EPPO de a desemna trei candidați pentru funcția de procuror european din partea României din rândul candidaților care îndeplineau condițiile prevăzute expres și limitativ la articolul 16 din acest Regulament.

A mai menționat că împotriva acestui act a formulat plângere prealabilă împreună cu alți doi candidați la data de 07.05.2019, urmând ca în situația în care aceasta nu este soluționată favorabil în interiorul termenului prevăzut de art. 2 alin. 1 lit. h din Legea nr. 535/2004 să formuleze acțiune în contencios administrativ prin care să solicite anularea rezultatului procedurii naționale de selecție a candidaților în numele României pentru funcția de procuror european de a nu fi selectat niciun candidat și de a se relua procedura de selecție.

Reclamantul a mai susținut că actul administrativ contestat aduce atingere dreptului lor legitim de a participa în continuare la procedura de selecție în vederea numirii în funcția de procuror european în numele României organizată de Consiliul Uniunii Europene, întrucât doar neîndeplinirea obligațiilor decurgând din cele două acte normative de către comisia de selecție și de către ministrul justiției, în mod abuziv și fără nicio justificare reală, împiedică transformarea acestei vocații în dreptul legitim pretins.

Astfel, în condițiile în care, prin acceptarea candidaturilor lor și prin parcurgerea procedurii naționale de selecție pentru care au îndeplinit toate condițiile prevăzute de Regulamentul EPPO și de O.U.G. nr. 8/2019, au dobândit vocația de a fi desemnați candidați în numele României pentru funcția de procuror european, comisia de selecție nu avea nicio marjă de apreciere pentru a putea refuza selectarea a trei candidați dintre cei cinci înscriși în procedură, iar ministrul justiției nu avea nicio marjă de apreciere pentru a nu înainta trei candidaturi Consiliului Uniunii Europene.

A mai precizat că în urma interviurilor, niciuna dintre cele cinci candidaturi nu a fost respinsă pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute în art. 16 din Regulamentul EPPO, în privința cărora nu există o marjă de apreciere autorităților naționale, ci presupun verificări ce au la bază date concrete și obiective, astfel încât competența acestor autorități este o competență legată, în sensul că întrunirea lor atrage automat calificarea candidatului ca apt pentru ocuparea funcției de procuror european.

Consideră că verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute în Regulamentul EPPO în vederea desemnării a trei candidați pentru funcția de procuror european din partea României nu presupunea nicio apreciere din partea comisiei de selecție, al cărui rol era doar de a constata îndeplinirea respectivelor condiții ce rezultau din datele obiective existente în dosarele de candidatură și a exprima o ordine de preferință pentru candidații admiși în procedură.

A mai precizat reclamantul că procedura națională de selecție nu este decât o etapă pregătitoare din cadrul procedurii de selecție prevăzută de Regulamentul EPPO, iar condițiile de admisibilitate a candidaturilor pentru funcția de procuror european sunt reglementate în mod expres și limitativ de acest act juridic european, care nu lasă statelor membre nicio marjă de apreciere în privința oportunității anumitor candidaturi, ci doar un drept de preferință, în prezența mai multor candidaturi admisibile, în a desemna trei candidaturi considerate cele mai adecvate, în considerarea scopului reglementării europene și nicidecum a altor considerente.

Consideră că refuzul comisiei de selecție de a proceda la selecția a trei dintre candidații admiși în procedura de selecție este nelegal deoarece a fost dat ca urmare a unui abuz de putere din partea comisiei de selecție, prin arogarea unor competențe neprevăzute de lege și prin deturnarea scopului procedurii de selecție, aspect care rezultă în principal din lipsa oricărei motivări a deciziei luate.

A mai precizat că o autoritate nu își poate aroga alte competențe decât cele care îi sunt atribuite, și nu poate acționa în mod discreționar, refuzând să exercite atribuția care îi revine și adoptând în schimb soluții care nu sunt prevăzute de lege. Singura atribuție a comisiei de

selecție după ce a constatat îndeplinirea de către participanți a condițiilor prevăzute de lege și după interviuarea acestora era să selecteze cele trei persoane care urmau să fie desemnate de ministrul justiției drept candidații în numele României pentru funcția de procuror european în vederea transmiterii acestora Consiliului Uniunii Europene, evaluarea urmând să se realizeze pe baza aspectelor relevante rezultate din susținerea interviului, din analiza documentelor depuse de către candidat cu privire la experiența practică relevantă, precum și a altor aspecte verificabile rezultate din activitatea sa anterioară.

Dispozițiile art. 1 alin. 2 din O.U.G. nr. 8/2019 sunt neechivoce în acest sens, în condițiile în care textul prevede în mod imperativ candidații în numele României pentru funcția de procuror european sunt selectați în urma unui interviu.

În condițiile în care în etapa anterioară interviului comisia a stabilit, pe baza documentelor analizate, că toți participanții îndeplinesc condițiile legale pentru a fi numiți în funcția de procuror european, decizia comisiei de a nu selecta niciun candidat reprezintă în esență un refuz de a exercita unica atribuție stabilită în sarcina sa prin prevederile O.U.G. nr. 8/2019. Dispozițiile de nu selecta niciun candidat și de a relua procedura nu sunt prevăzute de lege, ci reprezintă soluții create ad hoc, în afara atribuțiilor comisiei.

Din analiza prevederilor aplicabile cauzei rezultă că marja de apreciere a comisiei era limitată la a selecta dintre persoanele înscrise în procedură și care îndeplineau condițiile prevăzute de Regulamentul EPPO pe cei trei candidați care urmau să fie incluși pe lista înaintată Consiliului Uniunii Europene. Actul contestat depășește această marjă în condițiile în care materializează o soluție neprevăzută de O.U.G. nr. 8/2019 și contravine literei și spiritului Regulamentului EPPO, care nu lasă statelor membre decât posibilitatea de a-și stabili propria ierarhie (de asemenea în conformitate cu spiritul regulamentului, care promovează principiul meritocrației) între persoanele care îndeplinesc condițiile de numire prevăzute în cuprinsul său.

Consideră că reluarea întregii proceduri naționale ar fi fost posibilă doar în măsura în care niciunul dintre candidați nu ar fi îndeplinit condițiile prevăzute de Regulamentul EPPO pentru ocuparea funcției de procuror european. În condițiile această împrejurare fusese deja verificată, decizia de reluare a procedurii după interviuarea candidaților constituie în esență o anulare a procedurii deja finalizate, în lipsa oricărui temei legal, cu vătămarea gravă a drepturilor reclamantilor.

Mai mult, această decizie a pus statul român în imposibilitatea de a respecta termenul menționat în O.U.G. nr. 8/2019 pentru transmiterea listei cu cei trei candidați pentru postul de procuror european, respectiv luna martie 2019.

A mai arătat reclamantul că, în măsura în care autoritățile române au organizat și derulat procedura națională de selecție într-un domeniu ce intră în sfera de aplicare a dreptului Uniunii, reglementat de Regulamentul EPPO, ele erau ținute de respectarea tuturor exigențelor care decurg din dreptul Uniunii, și în special cele decurgând din dreptul la o bună administrare prevăzut la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În acest sens, articolul 41 alineatul (2) litera (c) din Cartă prevede că dreptul fundamental la o bună administrare implică printre altele „obligația administrației de a-și motiva deciziile”.

Astfel, orice autoritate administrativă are obligația de a motiva deciziile care afectează interesele legitime ale unei persoane. În lipsa indicării motivelor care au justificat luarea unei decizii, activitatea autorității intră în sfera arbitrarului, situație inacceptabilă într-un stat de drept.

Consideră că acest drept a fost ignorat de comisia de selecție, care a refuzat să le comunice motivele avute în vedere pentru o soluție prin care a dispus practic descalificarea lor dintr-o procedură pe care au parcurs-o în întregime și care le oferea vocația să ocupe funcția de procuror european.

Procedura de selecție în urma interviului ar fi trebuit să se bazeze pe evaluarea fiecărei persoane participante prevăzută de art. 1 alin. 7 din O.U.G. nr. 8/2019, conform unei metodologii transparente, care să prevadă punctajul atribuit fiecărui criteriu relevant, astfel încât să permită departajarea candidaților, însă actul atacat nu conține niciun argument care să le permită să înțeleagă rațiunile avute în vedere de comisia de selecție și a ști care a fost elementul concret care a determinat să nu fie selectați.

Ca urmare a parcurgerii acestei proceduri au un interes legitim să cunoască dacă este necesar să își perfecționeze pregătirea profesională în alte domenii, să dobândească experiență practică cu privire la investigarea anumitor categorii de infracțiuni sau să aprofundeze studiul unor limbi străine, astfel încât să poată participa la o nouă selecție organizată pentru ocuparea funcției de procuror european.

A mai menționat că, la data de 11.04.2019, a transmis comisiei de selecție a candidaților în numele României pentru funcția de procuror european un memoriu împreună cu alți doi candidați prin care au solicitat să li se comunice care a fost metodologia de evaluare a candidaturilor folosită de membrii comisiei, criteriile avute în vedere și ponderea acestora, punctajul minim care trebuie întrunit și punctajul care i-a fost acordat cu privire la fiecare criteriu, precum și eventualele argumente care au justificat acest rezultat.

Pentru a justifica interesul în obținerea acestor informații a arătat că ele le sunt necesare pentru a identifica domeniile cu privire la care ar trebui să aprofundeze formarea profesională pentru a putea participa la alte proceduri ulterioare pentru numirea în funcții în cadrul Ministerului Public sau al unor instituții europene. Respingerea tuturor candidaților presupune faptul că, din perspectiva comisiei, nu au îndeplinit una sau mai multe dintre cerințele prevăzute în art. 16 din Regulamentul Consiliului nr. 1939/2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO), ceea ce le poate prejudicia din perspectiva vocației de a ocupa o funcție cu un profil profesional similar. De asemenea, a arătat că, în condițiile în care atât criteriile pe care trebuie să le îndeplinească procurorul european, cât și procedura de selecția a candidaților, sunt stabilite prin acte normative cu putere de lege, are dreptul de a cunoaște modalitatea în care procedura s-a desfășurat, pentru a aprecia dacă i-au fost afectate interesele legitime și dacă sunt necesare demersuri pentru apărarea acestora. Cererea a fost înregistrată la Ministerul Justiției sub nr. 14/16984/11.04.2019, iar până în prezent nu i-a fost comunicat niciun răspuns.

Consideră că în lipsa unei minime motivări a actului contestat, scopul urmărit de autoritatea administrativă poate fi dedus exclusiv din modul în care s-a desfășurat procedura de selecție și din evenimentele corelative acestuia. Astfel, pe parcursul interviului le-au fost adresate întrebări referitoare la opiniile exprimate public de colegii magistrați cu privire la oportunitatea adoptării unor modificări legislative în domeniul justiției, la activitatea managerială desfășurată și la soluțiile dispuse de instanțe în anumite dosare instrumentate în cadrul unităților de parchet unde activează. În condițiile în care aceste întrebări nu aveau nicio legătură cu condițiile prevăzute de Regulament pentru numirea în funcția de procuror european, singura concluzie care poate fi formulată este că membrii comisiei de selecție au urmărit să evalueze dacă răspunsurile lor corespund propriilor opinii, iar decizia de a refuza să fie selectați reprezintă o formă de sancționare pentru punctele de vedere exprimate.

A mai arătat că această modalitate de exercitare a atribuțiilor reprezintă o deturnare vădită a scopului procedurii de selecție, care viza exclusiv selectarea candidaților cu cea mai mare experiență în domeniile prevăzute de Regulamentul EPPO, și nicidecum identificarea unor candidați ale căror viziuni asupra politicii penale să corespundă celei propuse de ministrul justiției.

În acest sens, potrivit unei jurisprudențe constante a instanțelor Curții de Justiție a Uniunii Europene, abuzul de putere, care poate îmbrăca și forma deturnării unei proceduri, se

referă la fapta unei autorități administrative de a-și fi exercitat competențele (de a organiza prezenta procedură) în alt scop decât cel în vederea căruia i-au fost conferite. O decizie este afectată de un abuz de putere dacă rezultă din indicii obiective, pertinente și concordante că a fost adoptată într-un astfel de scop.

Consideră reclamantul că aceasta nouă procedură în curs de desfășurare reprezintă un efect al actului administrativ nelegal împotriva căruia a formulat plângere prealabilă împreună cu alți doi candidați și pe care urmează să îl conteste în instanță, respectiv rezultatul procedurii naționale de selecție a candidaților în numele României pentru funcția de procuror european, adus la cunoștință publică prin anunțul publicat pe pagina de internet a Ministerului Justiției la data de 10.04.2019.

A mai arătat că prin acceptarea candidaturilor lor și prin parcurgerea procedurii naționale de selecție pentru care au îndeplinit toate condițiile prevăzute de Regulamentul EPPO și de O.U.G. nr. 8/2019, au dobândit vocația de a fi desemnați candidați în numele României pentru funcția de procuror european, în condițiile în care comisia de selecție și ministrul justiției nu aveau nicio marjă de apreciere în a refuza selectarea a trei candidați dintre cei înscriși în procedură.

Apreciază că reluarea procedurii de selecție și eventuală desemnare a altor persoane drept candidați în numele României, cu ignorarea vocației pe care au dobândit-o prin parcurgerea procedurii, aduce o vătămare semnificativă dreptului său prin faptul că ar crea așteptări legitime altor persoane, iar această pagubă are un caracter iminent, în condițiile în care calendarul anunțat de Ministerul Justiției presupune selectarea unor alți candidați înainte de expirarea termenului de soluționare a plângerii prealabile pe care a formulat-o împotriva rezultatului procedurii anterioare.

În drept, a invocat prevederile art. 14 din Legea nr. 554/2004.

Pentru pârâțul Ministrul Justiției a depus *întâmpinare* Viceprim-ministrul pentru implementarea parteneriatelor strategice ale României, în calitate de Ministru al Justiției – interimar, arătând în motivare că procedura de selecție a candidaților este organizată la Ministerul Justiției, dar selecția, efectiv, se realizează de către comisia de selecție prevăzută la alin. (2) al art. 1 din acest act normativ.

A mai subliniat că, deși candidații la funcția de procuror european delegat în România sunt desemnați de ministrul justiției în urma unei proceduri de selecție, procedura de selecție este atributul comisiei, iar nu al ministrului justiției. Atribuția ministrului justiției este cea prevăzută la art. 3 alin. 1 din OUG nr. 8/2019, potrivit căruia "Ministrul justiției comunică procurorului-șef european, în vederea numirii de către Colegiul Parchetului European, în condițiile art. 17 din Regulament, numele candidaților la funcția de procuror european delegat în România".

În raport de obiectul acțiunii, a invocat excepția inadmisibilității, considerând că actul atacat nu este un act administrativ, în sensul Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, nefiind supus astfel controlului de legalitate în fața instanței de contencios administrativ.

A mai subliniat pârâțul că reclamantul critică în cuprinsul cererii de suspendare refuzul comisiei de selecție de a-și exercita atribuțiile legale decurgând din OUG nr. 8/2019 privind unele măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2017/1,939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO).

Pârâțul a mai arătat că, din analiza Procesului-verbal privind desfășurarea selecției candidaților pentru funcția de procuror european rezultă că, în urma deliberărilor, Comisia de Selecție a constatat că niciunul dintre candidați nu îndeplinește în totalitate cerințele prevăzute la art. 1 alin. 7 din OUG nr. 8/2019, iar dat fiind rezultatul selecției din 04.04.2019, în data de 23.04.2019 a fost publicat Anunțul privind reluarea procedurii de selecție, data

limită pentru depunerea dosarelor fiind stabilită pentru 15 mai, ora 17.30, iar interviul în perioada 20-22 mai 2019. În cursul zilei de 14.05.2019 a fost publicată modificarea calendarului de depunere a dosarelor de candidatură până pe 31 mai, ora 14,30, urmând ca data interviului să fie comunicată ulterior și totodată publicarea acestuia pe site-ul Ministerului Justiției.

Văzând etapele de desfășurare a acestei proceduri de selecție, apreciază că anunțurile publicate de secretariatul comisiei de selecție sunt în realitate simple operațiuni emise în etapa de selecție a candidaților și nu fac parte din categoria actelor administrative supuse cenzurii instanțelor judecătorești, în condițiile Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

A mai precizat că numirea în funcția de procuror european nu se realizează la nivelul Ministerului Justiției și nici nu este atributul ministrului justiției, desemnarea candidaților fiind o procedură necesară pentru îndeplinirea de către România a obligației legale ce decurge din participarea la forma de cooperare consolidată privind Parchetul European, procedură reglementată la nivel de lege, iar nu prin emiterea unor acte subsecvente, și nu poate face, așadar, obiectul cenzurii instanțelor judecătorești.

Cum actul final al numirii nu este atributul ministrului justiției, nici procedura de selecție, care reprezintă în realitate numai o etapă în întregul proces de numire în funcție a procurorului European, și care este organizată strict potrivit dispozițiilor OUG nr. 8/2019, nu poate face obiectul unei acțiuni în contencios administrativ.

Consideră că, față de definiția legală a actului administrativ conform art. 2 alin. (1) lit. c) teza I din Legea nr. 554/2004, actul dedus judecătii are așadar un caracter premergător, a cărui legalitate nu poate fi contestată pe calea unei acțiuni distincte în contencios administrativ.

A mai subliniat faptul că anunțul privind reluarea procedurii de selecție a candidaților nu reprezintă un act administrativ de sine stătător, ci o operațiune administrativă, care nu produce efecte juridice proprii, la momentul finalizării procedurii de selecție, potrivit art. 3 alin. 1 din OUG nr. 8/2019, ministrul justiției comunicând, numai procurorului-șef european, numele candidaților la funcția de procuror European, în vederea numirii de către Colegiul Parchetului European, în condițiile art. 17 din Regulament.

Pârâțul a mai menționat că, potrivit art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, dreptul de a solicita suspendarea executării actului nu se poate exercita decât în legătură cu un „act administrativ” deoarece numai un astfel de act este un act juridic susceptibil să producă efecte vătămătoare asupra unui drept sau interes legitim al unei persoane și numai în legătură cu un astfel de act poate fi justificat interesul de a solicita suspendarea.

A mai invocat pârâțul excepția lipsei de interes, arătând în motivare că, în cursul zilei de 14.05.2019 a fost publicat un nou Anunț prin care a fost prelungit termenul de depunere a dosarelor de candidatură până pe 31 mai, ora 14,30, urmând ca data interviului să fie comunicată ulterior și totodată publicarea acestuia pe site-ul Ministerului Justiției, astfel că, la acest moment, nu se mai justifică cererea de suspendare a Anunțului de reluare a procedurii de selecție publicat pe site-ul Ministerului Justiției la data de 23.04.2019, acesta nemaifiind de actualitate, fiind prelungit termenul de depunere a candidaturilor până la 31 mai 2019.

Pe fond, a solicitat să se constate că cererea de suspendare este neîntemeiată, nefiind îndeplinite condițiile pentru a dispune suspendarea, prevăzute de art. 14 din Legea nr. 554/2004.

Cu privire la condiția cazului bine justificat, Înalta Curte a statuat că pentru constatarea îndeplinirii acestei condiții, instanța nu trebuie să procedeze la analizarea criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază însăși cererea de anulare a actului administrativ, ci trebuie să-și limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt

și/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ.

Consideră că argumentele reclamantului învederate la punctul 2 din cuprinsul acțiunii, cu referire la nelegalitatea deciziei de reluare a procedurii de selecție, sunt în realitate argumente referitoare la nelegalitatea rezultatului procedurii de selecție anunțat la data de 10.04.2019. Toate aceste argumente reprezintă veritabile critici formulate împotriva rezultatului procedurii de selecție, însă obiectul acțiunii constă în "suspendarea deciziei de reluare a procedurii de selecție".

Apreciază că, în mod eronat susține reclamantul că procedura de verificare a condițiilor prevăzute în Regulamentul EPPD în vederea desemnării a trei candidați pentru funcția de procuror european nu presupune nicio apreciere din partea comisiei de selecție, al cărei rol constă numai în verificarea îndeplinirii acestor condiții și de a exprima o ordine de preferință.

Procedura de selecție a celor trei candidați în numele României în vederea numirii, de către Consiliul Uniunii Europene, în funcția de procuror european, în condițiile art.16 din Regulamentul (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017, este reglementată de dispozițiile OUG 8/2019, în baza cărora se constituie comisia de selecție. Consideră că selectarea candidaților și ulterior alegerea de către Consiliu a persoanei care va ocupa efectiv funcția, implică în mod evident și o decizie concretă, nefiind suficientă îndeplinirea criteriilor minimale de participare.

A mai arătat că, în situația în care s-ar admite argumentele reclamantului, legea nu ar fi prevăzut organizarea acestei proceduri de selecție și nu ar fi prevăzut interviul ca formă de selecție precum și modalitatea de evaluare a candidaților care se face exclusiv de comisia de selecție, pe baza aspectelor pe care aceasta le consideră relevante din susținerea interviului, precum și în funcție de celelalte aspecte menționate în cuprinsul alin. 7 al art. 1 din OUG nr. 8/2019.

Cu referire la îndeplinirea condiției privind necesitatea prevenirii pagubei iminente, a arătat pârâțul că trebuie să fie vorba de o vătămare iminentă și ireparabilă produsă reclamantului prin actul administrativ a cărui suspendare se solicită. Legiferând acest text de protecție, legiuitorul a avut în vedere acea situație în care prin continuarea executării actului în cauză se previne producerea unei pagube iminente și ireparabile.

Astfel cum se învederează în doctrina de drept administrativ, „trebuie să fie vorba în primul rând de un drept care s-ar păgubi prin întârziere, paguba suferită eventual trebuind a fi de o gravitate excepțională și ireparabilă, căci numai așa s-ar putea explica suspendarea actului administrativ până la judecarea procesului în fond, cum ar fi spre exemplu în cazul unui ordin de dărâmare a unei construcții” - C.G. Rarincescu, Contenciosul administrativ român.

Consideră că această cerință este inexistentă și nici nu poate fi analizată în prezenta cauză, întrucât pe de o parte, actul a cărei suspendare se solicită nu face parte din categoria actelor administrative, iar pe de altă parte, nu pot fi identificate motive justificate pentru a dispune suspendarea executării acestuia, în condițiile în care decizia de reluare a procedurii de selecție nu a produs niciun prejudiciu reclamantului, în sensul arătat în cadrul acțiunii, acesta având posibilitatea de a se reînscris la procedura de selecție, neexistând o interdicție legală sau de altă natură în acest sens.

A mai arătat că, în sprijinul afirmațiilor privind producerea unei pagube iminente, nu este produsă nicio probă și nu se pot remarca, parcurgând acțiunea formulată, decât simple afirmații ale reclamantului în legătură cu existența unei pagube iminente. Or, după cum a reținut Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia nr. 442/2013, pronunțată în dosarul nr. 651/64/2011, iminența producerii unei pagube nu se prezumă, ci trebuie dovedită de persoana lezată. Îndeplinirea condiției referitoare la paguba iminentă presupune administrarea de

dovezi care să probeze iminența producerii pagubei invocate, sub acest aspect fiind lipsite de relevanță simplele afirmații făcute."

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța constată următoarele:

În fapt, în data de 22.02.2019, Ministerul Justiției, în baza OUG nr. 8/2019, a lansat procedura națională de selecție a candidaților ce urmau a fi desemnați în numele României pentru funcția de procuror european, publicându-se în acest sens un anunț pe pagina de internet a instituției, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 4 din O.U.G. nr. 8/2019.

Având în vedere această procedură declanșată de Ministrul Justiției, reclamantul și-a depus dosarul de candidatură, alături de alți patru candidați, fiind selectat pentru susținerea unui interviu în fața comisiei de selecție, așa cum rezultă din anunțul publicat la data de 15.03.2019 pe pagina de internet a Ministerului Justiției, constatându-se astfel că reclamantul îndeplinește condițiile prevăzute de art. 1 alin. 3 din OUG nr. 8/2019 referitoare de participare la procedura de selecție organizată.

După susținerea interviului în data de 04.04.2019, pe pagina de internet a Ministerului Justiției, la data de 10.04.2019, a fost publicat rezultatul procedurii de selecție a candidaților în numele României pentru funcția de procuror european. Din anunț reiese faptul că „*în urma interviului din data de 4 aprilie 2019, Comisia de selecție prezidată de ministrul justiției nu a selectat niciun candidat în numele României pentru funcția de procuror european*” și „*ca urmare, procedura de selecție a candidaților în numele României pentru funcția de procuror european se va relua potrivit calendarului ce va fi comunicat ulterior*”.

După anunțul privind neselectarea niciunui din candidați, reclamantul a formulat la data de 11.04.2019 o cerere prin care a solicitat să-i fie comunicate metodologia de evaluare a candidaturilor folosită de membrii comisiei, criteriile avute în vedere și ponderea acestora, punctajul minim care trebuie întrunit și punctajul care a fost acordat cu privire la fiecare criteriu, precum și eventualele argumente care au justificat acest rezultat.

La data de 23.04.2019 a fost publicat pe pagina de internet a Ministerului Justiției un nou anunț cu privire la reluarea procedurii de selecție a candidaților desemnați în numele României pentru funcția de procuror european, termenul limită de depunere a candidaturilor fiind 15.05.2019, iar perioada programată pentru desfășurarea interviului este 20 - 22.05.2019.

Ulterior, la data de 14.05.2019, în cadrul acestei noi proceduri, s-a publicat un alt anunț pe pagina de internet a Ministerului Justiției referitor la prelungirea perioadei de depunere a candidaturilor până la 31.05.2019.

Împotriva rezultatului primei proceduri de selecție a candidaților desemnați în numele României pentru funcție de procuror european, reclamantul a formulat plângere prealabilă, solicitând anularea rezultatului procedurii naționale de selecție a candidaților în numele României pentru funcția de procuror european, adus la cunoștință publică prin anunțul publicat pe pagina de internet a Ministerului Justiției la data de 10.04.2019, de a nu fi selectat niciun candidat și de a se relua procedura de selecție; desemnarea sa drept candidat în numele României în vedere numirii în funcția de procuror european și înaintarea către Consiliul Uniunii Europene a listei cuprinzând numele său, ca fiind candidat în numele României în vederea numirii în funcția de procuror european; precum și suspendarea procedurii de selecție a candidaților desemnați în numele României pentru funcția de procuror european, așa cum a fost adusă la cunoștință publică prin anunțul publicat pe site-un Ministerului Justiției la data de 23.04.2019.

Referitor la cea de-a doua procedură de selecție anunțată public la data de 23.04.2019 reclamantul a formulat cerere de suspendare a executării deciziei de reluare a procedurii de selecție a candidaților ce urmează a fi desemnați în numele României pentru funcția de procuror european, cerere ce face obiectul judecății în prezenta cauză.

Analizând cu prioritate apărările formulate de către pârâtul Ministrul Justiției, se constată, în primul rând, că în întâmpinarea depusă acesta, fără a invoca excepția lipsei calității procesuale pasive, a făcut precizări cu privire la acest aspect, susținând, în esență, că atribuțiile în procedura de selecție nu aparțin exclusiv ministrului justiției, ci și comisiei de selecție.

Cu toate acestea, în cauză se solicită suspendare deciziei privind reluarea procedurii. Or, în condițiile în care potrivit art. 1 alin. 4 din OUG nr. 8/2019 rolul de a iniția procedura de selecție, prin convocarea comisiei prevăzute de art. 1 alin. 2 din OUG nr. 8/2019, revine ministrului justiției, este firesc ca acesta să fie chemat în judecată atunci când se solicită suspendarea executării actului de demarare a procedurii.

În ceea ce privește **excepția inadmisibilității** invocată de pârâtul Ministrul Justiției, Curtea reține că, într-adevăr, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ de anulare sau suspendare a executării este condiționată de existența unui act administrativ tipic.

Potrivit art. 2 alin. 1 lit. c din Legea nr. 554/2004, *actul administrativ este actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice.*

În cauză, măsura suspendării executării vizează decizia de reluare a procedurii de selecție a candidaților pentru postul de procuror european, iar nu anunțul publicat pe pagina de internet a Ministerului Justiției la data de 23.04.2019, astfel că susținerile pârâtului exced obiectului investiției instanței, drept pentru care este irelevantă analiza naturii juridice a acestui anunț.

Curtea reține că, deși procedura de selecție a candidaților și cea de numire a procurorilor europeni fac parte dintr-un proces mai amplu privind operaționalizarea Parchetului European, acestea reprezintă etape distincte, cu reglementare specială la nivelul statelor membre, respectiv la nivel european. Astfel, pe de o parte, procedura de numire în funcția de procuror european este atributul Consiliului UE și este reglementată de dreptul Uniunii Europene, însă, pe de altă parte, modul de desemnare a candidaților din partea României reprezintă o problemă de drept intern care trebuie și a fost reglementată la nivel național prin instituirea unei proceduri administrative de selecție.

Or, a considera actul a cărei suspendare se solicită în cauză, ca și procedura în cadrul căreia a fost emis, ca simple acte premergătoare ale actului final de numire în funcție emis de către o instituție europeană, înseamnă, de fapt, a bloca accesul reclamantului la o instanță, câtă vreme valabilitatea actelor emise de instituțiile Uniunii Europene nu poate fi contestată direct în fața instanțelor naționale, iar instanțele europene nu sunt competente să verifice și să aplice normele de drept intern ale statelor membre.

Contrar susținerilor pârâtului, deși procedura de selecție a candidaților pentru funcția de procuror european a fost reglementată printr-un act normativ cu putere de lege, nu este exclusă, chiar este impusă, obligația pentru autoritatea publică implicată în procedura de selecție de a pune în executare aceste norme de drept conform art. 2 alin. 1 lit. c din Legea nr. 554/2004, respectiv prin emiterea unor acte administrative unilaterale cu caracter individual.

Curtea constată că decizia Ministrului Justiției de reluare a procedurii de selecție, anunțată public la data de 23.04.2019, reprezintă, în sine, un act administrativ unilateral individual, în vederea executării în concret a dispozițiilor OUG nr. 8/2009, care a creat un raport juridic de drept administrativ, în cadrul căruia persoanele interesate se pot înscrie la procedura de selecție, iar Ministrul Justiției, Ministerul Justiției și comisia de selecție trebuie să-și îndeplinească atribuțiile legale în scopul finalizării procedurii de selecție.

Pentru toate aceste considerente, Curtea constată că excepția inadmisibilității este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Referitor la **excepția lipsei de interes** se constată că, într-adevăr, termenul pentru depunerea dosarelor de candidatură a fost prelungit de la 15.05.2019 până la 31.05.2019, iar, potrivit dispozițiilor legale, nu exista niciun impediment legal pentru ca reclamantul să-și depună, din nou, candidatura.

Cu toate acestea, Curtea are în vedere argumentele prezentate de reclamant în susținerea cererii de suspendare, în care invocă faptul că a urmat, deja, o procedură anterioară, în cadrul căreia ar fi avut vocația de a fi selectat, drept pentru care justifică un interes în obținerea suspendării noii proceduri, care s-ar putea finaliza cu selectarea altor candidați, chiar în condițiile în care și-ar depune din nou dosarul de candidatură.

Pentru aceste considerente, va fi respinsă și excepția lipsei de interes invocată de pârâțul Ministrul Justiției.

Cu privire la **cererea de suspendare a executării deciziei de reluare a procedurii de selecție** a candidaților pentru funcția de procuror european din partea României, indiferent de forma prin care a fost materializată această decizie, dat fiind faptul că aceasta a fost anunțată public la data de 23.04.2019, se constată că această decizie a fost luată de Ministrul Justiției, aspect necontestat în cauză.

În scopul analizării temeiniciei cererii reclamantului, Curtea arată că suspendarea executării actului administrativ este o operațiune de întrerupere temporară a efectelor acestuia care intervine la cerere a părții interesate, fiind o măsură de excepție, care se justifică numai dacă actul administrativ conține dispoziții a căror îndeplinire ar produce consecințe greu de reparat sau imposibil de înlăturat, în ipoteza în care actul ar fi ulterior anulat prin hotărâre judecătorească.

În ceea ce privește condițiile suspendării executării actului administrativ, Curtea menționează că, potrivit art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, „*în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nici o formalitate*”.

Ca urmare, suspendarea executării unui act administrativ poate fi dispusă atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- să existe o sesizare, în condițiile art. 7 din Legea nr. 554/2004;
- existența unui caz bine justificat;
- prevenirea unei pagube iminente.

Referitor la prima condiție, Curtea constată că reclamantul s-a adresat în prealabil autorității emitente, la data de 07.05.2019, solicitând revocarea rezultatului procedurii de selecție anunțat la data de 10.04.2019, precum și suspendarea procedurii de selecție anunțate public la 23.04.2019.

Art. 7 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 prevede obligativitatea plângerii prelabile în cazul actelor administrative unilaterale individuale, plângere care să cuprinsă solicitarea de revocare în tot sau în parte a acestuia.

În cauză, față de procedura de selecție anunțată public la 23.04.2019 și, implicit, față de decizia de reluare a acestei proceduri, s-a cerut doar dispunerea suspendării, nesolicitându-se revocarea, nici în tot și nici în parte, astfel că, sesizarea făcută la data de 07.05.2019 Ministrului Justiției nu ar îndeplini condițiile pentru a fi considerată plângere prelabilă.

Cu toate acestea, chiar dacă s-ar considera că această solicitare îndeplinește cerințele art. 7 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, Curtea constată că nu este îndeplinită cea de-a doua condiție.

Astfel, potrivit art. 2 alin. 1 lit. t din Legea nr. 554/2004, cazul bine justificat presupune împrejurări legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ, a cărui suspendare se solicită.

În analizarea îndeplinirii acestei condiții instanța nu trebuie să procedeze la analizarea criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază însăși cererea de anulare a actului administrativ, ci trebuie să se limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt și/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ

Într-adevăr, au fost considerate astfel de împrejurări vădite, de fapt sau/și de drept care sunt de natură să producă o îndoială serioasă cu privire la legalitatea unui act administrativ: emiterea unui act administrativ de către un organ necompetent sau cu depășirea competenței, actul administrativ emis în temeiul unor dispoziții legale declarate neconstituționale, nemotivarea actului administrativ, modificarea importanță a actului administrativ în calea recursului administrativ.

În cauză, motivele de nelegalitate vizează, așa cum corect a observat și pârâtul, modul în care a fost finalizată procedura de selecție anterioară, în urma căreia reclamantul nu a fost selectat drept candidat propus de România să ocupe funcția de procuror european, considerând că nelegalitatea rezultatului primei proceduri se răsfrânge asupra deciziei de reluare a procedurii.

Curtea amintește că rezultatul procedurii anterioare de selecție reprezintă, în sine, un act administrativ individual prin care s-a finalizat această procedură, astfel că se bucură, pe de o parte, de prezumția de legalitate până când se dispune revocarea sau anulare, iar, pe de altă parte, de caracterul executoriu până când este dispusă suspendarea executării sau anularea acestuia.

În cauză, nefiind investită cu o cerere de suspendare a rezultatului procedurii inițiale de selecție și nici cu o cerere de anulare a aceluiași act, motivele de nelegalitate și viciile procedurii anterioare invocate nu pot fi analizate în acest cadru procesual, fără depășirea limitelor stabilite de însuși reclamantul cu privire la obiectul judecății.

Mai mult, nu se poate reține că pârâtul Ministrul Justiției ar fi acționat cu exces de putere, respectiv prin *exercitarea dreptului de apreciere prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor*, conform definiției cuprinse în art. 2 alin. 1 lit. n din Legea nr. 554/2004, în momentul luării deciziei de reluare a procedurii de selecție, câtă vreme procedura anterioară s-a finalizat cu neselectarea niciunui candidat, acest rezultat nefiind suspendat de la executare, nici revocat și nici anulat de vreo instanță.

De asemenea, măsura reluării procedurii de selecție se impunea, în condițiile în care procedura anterioară nu a condus la selecția vreunui candidat, iar termenul pentru desemnarea candidaților pentru funcția de procuror european din partea României, convenit cu reprezentanții Comisiei Europene, așa cum rezultă din Preambulul OUG nr. 8/2019 (luna martie 2019), fusese depășit.

În aceste condiții, date fiind circumstanțele cauzei, Curtea constată că niciuna din împrejurările invocate nu se circumscrie noțiunii de caz bine justificat, care să justifice măsura suspendării deciziei de reluare a procedurii anunțată public la data de 23.04.2019.

Pe de altă parte, nici condiția necesității prevenirii producerii unei pagube iminente nu este îndeplinită, întrucât aceasta se referă la un *prejudiciu material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public*.

În cauză, reclamantul a invocat doar interesul său de a fi selectat în vederea desemnării drept candidat din partea României la funcția de procuror european, și vocația de a fi numit procuror european. Or, șansa de a ocupa o funcție publică la nivel european nu

poate constitui un prejudiciu material viitor și previzibil, ci doar un prejudiciu eventual a cărui existență și valoare este imposibil de estimat, în condițiile în care, chiar și în cadrul procedurii inițiale, exista doar posibilitatea ca reclamantul să fie selectat pe o listă scurtă de trei candidați, propuși de Ministrul Justiției să o ocupe un singur loc de procuror european, numirea făcându-se de către Consiliul Uniunii Europene, potrivit propriei aprecieri.

De asemenea, nici împrejurarea că prin derularea în continuare a noii proceduri ar putea fi prejudiciați ceilalți candidați înscriși și ar perturba activitatea comisiei, nu poate constitui o pagubă iminentă în sensul art. 2 alin. 1 lit. s din Legea nr. 554/2004, în condițiile în care, așa cum s-a arătat și anterior, procedura inițială de selecție s-a finalizat, iar rezultatul acesteia nu a fost anulat și nici suspendat.

Pentru toate aceste considerente, Curtea constată că se impune respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată formulată de reclamant, nefiind îndeplinite în cauză condițiile legale cuprinse în art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 pentru a se putea dispune suspendarea deciziei de reluare a procedurii de selecție a candidaților pentru postul de procuror european din partea României.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge excepțiile inadmisibilității și lipsei de interes invocate de pârâțul Ministerul Justiției prin întâmpinare.

Respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul H D-C, (...) cu domiciliul procedural ales pentru comunicarea actelor de procedură la locul de muncă respectiv DIICOT – Serviciul Teritorial Iași, cu sediul în Iași, str. Roscani nr. 5, jud. Iași, în contradictoriu cu Ministrul Justiției, cu sediul în București, str. Apolodor nr. 17, sector 5.

Cu drept de recurs în termen de 5 zile de la comunicare.

Cererea de recurs se va depune la Curtea de Apel Iași.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte,
M C

Grefier,
A C